http://www.carelinks.net

http://www.carelinks.net/languages/sinhalese/sinhalaindex.htm

4 : 3 මිනිසාගේ ජීවේන්ද්‍රිය.

අවාසනාවන්ත අවුලක් මිනිසුන් තුල ඇත. එය ආත්මය (Soul) හා Spirit යන දෙක ගැනය. ආත්මයට හා ස්පිරිට් යන්නට ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ දී ඇත්තේ එකම අර්ථයෙකි. මේ ගැටලුවට හේතුව එයයි. ආත්මය ------------ සියලු දෙය අඩංගු වූ විට කියන හෙයින් සමහරවිට ජීවේන්ද්‍රියට ද එසේ නම් කළ හැකිය. බයිබලයේ සඳහන් පරිදි ආත්මය (Soul) හා Spirit අතර එකම හේතුවක් ඇත. ආත්මය හා ජීවේන්ද්‍රිය දෙකඩ කල හැකිය. (Heb 4 : 12) හිබෲ හා ග්‍රීක් ස්පිරිට් යන්නට රෝම් සහ -------------- යන්න පහත සඳහන් පරිදි ද තේරුම් කළ හැකිය.

එනම් ජීවිතය
සිත
ස්වසනය
ස්ප්‍රිතු හා වායුව යනුවෙනි.

අපි ස්පිරිට් යන්නෙහි අදහස අධ්‍යයන 2 : 1 දී හැදෑරුවෙමු. දෙවියන් ඔහුගේ ස්ප්‍රිතුව මිනිසා ඇතුලු ස්වභාවික නිර්මාණයන්ගේ ආරක්‍ෂාව පිණිස භාවිතා කළේය. එබැවින් දෙවියන් ස්ප්‍රිතුව මිනිසාගේ ජීව බලයයි. ස්ප්‍රිතුව රහිත ජීවිතය මැරී ඇත. (James 2 : 26) දෙවියන් ආදම්ගේ නාස් පුඩු තුලට හුස්ම පිටවේය. ජීවිත ස්ප්‍රිතුව දැමූවිට මිනිසා සජීවී ආත්මයක් විය. (Gen : 2 : 7) ජොබ් දෙවියන්ගේ ස්ප්‍රිතු ගැන කථා කළේය. එය මගේ නාස්පුඩු තුල විය. (Job 27 : 3, CP ISA 2 : 22) අපේ ජීවිත ස්ප්‍රිතුව අප තුල ඇති අපට උපතේ දීම දෙන ලද්දකි. එය අපේ ශාරීරයේ ජීවත්වනතාක් තිබේ. ඕනෑම දෙයකින් දිව්‍ය ස්ප්‍රිතුව ඉවත් කළවිට වහාම එය විනාශ වේ. ස්ප්‍රිතු ජීවිත බලවේගයයි. දෙවියන් ඔහුගේ ස්ප්‍රිතුව එකතැනකට එකතු කළවිට, මස් ද එකතුවී විනාශවේ. මිනිසා යලි දූලි බවට පෙරලේ. ඔබට දැන් අවබෝධය තිබේනම් මෙය ආසන්න (Job 34 : 14 - 16) මෙහිදී තව වැදගත් දෙයක් නම් මිනිසාට අවසාන වාක්‍යය මිනිසාට ඔහුගේ සැබෑ ස්වභාවය ගෙනහැර පෑම ඉතා දුෂ්කරබවය.

දෙවියන් අපකෙරෙන් ඔහුගේ ස්ප්‍රිතුව ගත්විට අපේ සිරුර පමණක් නොව සම්පූර්ණ ------------ ද අක්‍රිය වේ. ඩේවිඩ් මෙම කාරණය අගය කළ විට ඔහුට දෙවියන් ගැන විශ්වාසය තැබුවේය. PSALM (146 : 3 - 5) මෙය මනුෂ්‍යත්වයට තද විරෝධයකි. ඔබේ විශ්වාසය කුමාරවරු කෙරෙහි නොතබන්න, මිනිස් පුත්‍රයන් කෙරෙහි ද නොතබන්න. මන්ද උපකාරයක් නොවේ. ඔහුගේ හුස්ම ගියවිට ඔහු පොලවට එක්ව (අප තනන ලද දූලි වලට) එදිනට ඔහුගේ සිතුවිලි විනාශවේ. ජේකබ්ගේ දෙවියන් ඔහුගේ උදව්වට ආ විට ඔහු ප්‍රීතිවේ.

මරණයේදී පෙර තිබූ ආකාරයට දූලි පසට එකතුවේ. ස්ප්‍රිතු එය අපට දෙනු ලද දෙවියන්ටම ආපසු යනු ඇත. (ECC 12 - 7) දෙවියන් සියලුතන්හිම සිටින බව අප කලින් පෙන්වා ඇත. ඒ ඔහුගේ ස්ප්‍රිතු මගිනි. මෙම හැඟීමෙන් දෙවියන් ස්ප්‍රිතුය. (John 4 : 24) අප මියයන විට අපගේ අවසන් හුස්ම

පිටකරමු. එම හුස්ම දෙවියන්ගේ ස්ප්‍රීතුවට උරාගනී. එම ස්ප්‍රීතුව අපවට ඇති ස්ප්‍රීතුවයි. එබැවින් මළ පසු ස්ප්‍රීතුව දෙවියන් වෙත ආපසු යනු ඇත.

පූර්ණ නිර්මාණයම දෙවියන් විසින් නඩත්තු කරනු ලැබේ. මරණය මිනිසාට මෙන්ම සත්වයින්ට ද පොදුය. මිනිස් පුත්‍රයන්ට සිදුවන්නේ කුමක්ද සත්වයින්ට ද එය සිදුවේ.කෙනෙක් මැරෙන්නා එය අනිකෙකු ද මියයයි. මන්ද ඔවුන් සියලු දෙනාටම එකම ශ්වසනයක් ඇති හෙයිනි. එබැවින් සතුන්ට වඩා විශේෂ ස්ප්‍රිතුවක් මිනිසාට ද නැත. මන්ද දෙවගීයටම ඇත්තේ දෙවියන්ගේ ස්ප්‍රිතුව හෙයිනි. (Gen 2 : 7 : 7 : 15) ජල ගැල්මෙන් වූ මරණ නිසා විනාශ විය. මිහිමත චලනය වන සියලුම මාංශ මැරුනේය. කුකුලා ද, ගවයන් ද, අන්‍ය සතුන් ද සෑම වැලැක්ම ද සියලු මිනිසුන් ද, නාස්පුඩු තුල ජීවිතයේ හුස්ම ඇති සියල්ල මියගියාහුය. සෑම සජීවී දෙයක් ද මියැදුනි. (Gen 7 : 2 - 23) එසේම (Gen 7 පැහැදිලිව පෙන්වා ඇති පරිදි ප්‍රාථමික වශයෙන් මිනිසා ද එකම වර්ගයේය. "සෑම මාංශයක්ම සෑම සජීවී දෙයක්ම විනාශ වේ. ඊට හේතුව මේ සියල්ලේම ස්ප්‍රීතු එකම හෙයිනි.